

เสียงเล็กๆจากเด็กกระตุ้นผู้ใหญ่ รวมพลังคืนความ

ซื่อสัตย์สู่สังคม

“เป็นคนทีพูดจริง และทำมันทุกคำ
ไม่มีวันไม่ซื่อไม่ตรง แอบคดโกงใคร
ก็ทำไม่เรามีแต่เพียงแค่ชีวิตหนึ่ง ก็ทำไม่เราไม่ทำมันให้ดีทุกวัน
ผิดก็เริ่มใหม่ ตั้งใจมันทุกวัน
ต้องมีสักวันที่ลมหายใจมันไร้มลทิน...”

นี่เป็นเพียงท่อนหนึ่งในบทเพลง “ด้วยลมหายใจไร้มลทิน” ที่ประพันธ์โดยอาจารย์จิรพรรณ อังศวานนท์ ศิลปินชั้นครู ที่สร้างคุณูปการแก่วงการเพลงไทย อาทิ เพลงความรัก เต็มใจให้กัน และในความคิดถึง เป็นต้น ซึ่งบทเพลงดังกล่าวได้ถูกถ่ายทอดผ่านเยาวชนรุ่นใหม่ด้วยแนวเพลงฟังง่ายร่วมสมัย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

ด้วยความตั้งใจสร้างบทเพลงสะท้อนชีวิตจริง สื่อความหมาย สื่ออารมณ์เพลงไปยังผู้ฟัง ท่ามกลางกระแสสังคมอันเต็มไปด้วยปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน โดยบทเพลงดังกล่าวถูกถ่ายทอดผ่านน้ำเสียงอันไพเราะของ **นางสาวเพชรรัตน์ ด่านดวงดี (น้องเพชร) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ** ผู้ชนะเลิศการประกวดร้องเพลงโครงการ “ลมหายใจไร้มลทิน” ซึ่งถือเป็นรางวัลแรกในชีวิตที่ทำให้เธอภูมิใจที่สุด

โดยนางสาวเพชรรัตน์ได้ตีความหมายของบทเพลงว่าเป็นการให้โอกาสกับคนที่ได้ทำผิดทำพลาดไป..แต่คนเหล่านั้นก็สามารถกลับมาอยู่ในสังคมนี้ได้..เพียงแค่มีพื้นฐานของความดีความตั้งใจที่จะทำความดีและความซื่อสัตย์สุจริต เหมือนดังเนื้อเพลงที่ว่า **“ผิดก็เริ่มใหม่ แก้ไขมันทุกวัน ต้องมีสักวันที่ลมหายใจมันไร้มลทิน”**

ในยุคปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเริ่มหยั่งรากลึกในสังคมแม้แต่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาก็ตระหนักถึงปัญหาและมีความตั้งใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการรณรงค์โดยใช้บทเพลงเป็นสื่อกลางเช่น น้องๆเยาวชน **ทีมเบญจาดุริยศิลป์** กลุ่มนี้ ที่เกิดจากการรวมตัวของเด็กๆ ทั้ง 5 คน ซึ่งรักการร้องเพลง โดย **ด.ญ.วศมล ทับละม่อม (น้องสเปน)** พูดถึงบทเพลงลมหายใจไร้มลทินว่า “มีเนื้อหาที่กินใจและตนรู้สึกดีใจที่ได้ขับร้องเพลงนี้ เพราะสอนให้คน

ไทยร่วมมือกันต่อต้านความไม่ซื่อสัตย์ ต่อด้านสิ่งไม่ดี เพื่อประเทศชาติจะได้พัฒนาและเติบโตไปด้วยคนดี พร้อมกับมองว่าความซื่อสัตย์จำเป็นต่อชีวิตคนเราทั้งการเรียนและการทำงาน เมื่อเราซื่อสัตย์ ทุกคนก็จะไว้วางใจให้เกียรติ”

ขณะที่ **ด.ญ.ณัฐพัชร์ คงตุก (น้องน้ำ)** เยาวชนเด็กดีอีกหนึ่งคนที่เธอบอกว่าทุกครั้งที่ได้รับรางวัลจากการประกวดร้องเพลงก็จะนำเงินไปช่วยเหลือครอบครัว แต่รางวัลที่ได้มานั้นยังไม่มีความสุขเท่ากับได้มีโอกาสขับร้องเพลงถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครั้งที่พระองค์ท่านเสด็จอุทยานสวนสมเด็จพระเจ้ายา เด็กลง ที่เข้าประกวดจึงได้ร่วมกันร้องเพลง “ไต่ร่มพระบารมี” ถวายพระองค์ท่าน ซึ่งนำความปลื้มใจและปิติสุขที่สุดในชีวิต พร้อมกับตั้งปณิธานไว้ว่าจะประพฤติตนบนความซื่อสัตย์เช่นที่ในหลวงได้พระราชทานพระบรมราโชวาทไว้เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๓๑ ความว่า **“...ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐานของความดีทุกอย่าง เด็ก ๆ จึงต้องฝึกฝนอบรมให้เกิดมีขึ้นในตนเอง เพื่อจักได้เติบโตขึ้นเป็นคนดี มีประโยชน์ และมีชีวิตที่สะอาดที่เจริญมั่นคง...”**

เช่นเดียวกับ **ด.ญ. พิทยารัตน์ เสนสอน (น้องไอซ์)** อีกหนึ่งคนที่ได้มีโอกาสเรียนร้องเพลงกับคุณครูต่อ (ปัทมณวีร์ ภักดีฐิติฐากรณ์) ซึ่งด้วยพรสวรรค์และพรแสวงที่มีอยู่ในตนเองทำให้น้องไอซ์ได้รับรางวัลอันทรงเกียรติมากมายจากการประกวดร้องเพลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รางวัลพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี รางวัลชนะเลิศ ในงาน ทำน้ำปากเกร็ด และการประกวดที่ฝากให้ รวมถึงรางวัลพระราชทานจากพระหัตถ์หม่อมโมสมสวัสดิ์ พระวรราชาทินัดดามาตุ รางวัลชนะเลิศ ในงานวันแม่แห่งชาติ และรางวัลล่าสุดชนะเลิศการประกวดร้องเพลง “ลมหายใจไร้มลทิน” ของ **ทีมเบญญาดุริยศิลป์** ซึ่งน้องไอซ์มองว่า **“ถ้าคนเรามีความจริงใจต่อกันก็เท่ากับเดินเข้าสู่ศีลธรรมกันมากขึ้น”**

และสองพี่น้องที่หัวใจเป็นเสียงเพลง **ด.ญ.พรชนก พงศ์พิสุทธิวิณิช (น้องเบลส)** และ **ด.ญ.พิมพ์ชนก พงศ์พิสุทธิวิณิช (น้องโบห์ส)** ที่ทั้งคู่ชอบร้องเพลงเพราะทุกครั้งทีร้องเพลงจะทำให้ตัวเองมีความสุขและมอบความสุขให้กับผู้อื่นด้วย โดยบอกว่ารู้สึกดีใจที่ได้ร่วมกิจกรรมนี้เพราะมองเห็นปัญหาความแตกแยกในบ้านเมือง ซึ่งทั้งคู่มองว่า ความซื่อสัตย์นั้นจำเป็นต่อการดำรงชีวิตไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่โดยเริ่มจากเด็ก ๆ ที่ควรได้รับการปลูกฝังให้มีความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมประจำใจ เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะได้ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคมและประเทศชาติ

ทั้งหมดคือมุมมองของเยาวชนไทยอันเป็นอนาคตของชาติที่ต้องการส่งถึงผู้ใหญ่และเด็กๆทุกคนว่า ความซื่อสัตย์ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเพียงไร.. เพียงแค่เรามีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ว่าจะทำอะไร หรือ คิดที่จะทำอะไร สิ่งที่เราทำก็จะสามารถประสบความสำเร็จ และทำให้เราภาคภูมิใจกับสิ่งที่เราทำ ถึงแม้บางครั้งความซื่อสัตย์ที่เราทำนั้นจะไม่มีใครรู้ ใครเห็นก็ตาม แต่ตัวเรารู้อยู่ตลอดเวลาว่าเรากำลังทำอะไรอยู่.